

۸ روش برای تصحیح اشتباه بدون اینکه تصحیح کنیم

MAX
TEACHER TRAINING

اول برویم سراغ این سوال که error correction یا تصحیح کردن چیست؟ در واقع وقتی زبان آموزان موقع تمرین یا صحبت کردن یا حتی نوشتن اشتباهی می کنند (اشتباه در مورد موضوعی که قبلا خوانده اند مثلا یادشان می رود از زمان گذشته استفاده کنند) ما به روش های مختلفی باید آنها را تصحیح کنیم.

این تصحیح کردن ها همیشه به این شکل نیست که ما اشتباه آنها را گوشزد کنیم و شکل درست آنها را بیان کنیم. تصحیح اشتباه یا error correction می تواند به شکل های مختلفی صورت گیرد، و در خیلی از این موارد خود زبان آموز یا همکلاسی ها هم درگیر می شوند و خودشان به اشتباه پی می برند. به دنبال آن، خودشان هم آن را تصحیح می کنند.

از این روش ها برای تصحیح اشتباه استفاده کنید:

پس یکی از روش های مناسب error correction چیست؟ روشی که بیشتر غیر مستقیم است و به افراد یاد می دهد زیاد متکی به معلم نباشند.

نگاه خیره به زبان آموز

اگر شخصی کلمه ای را اشتباه تلفظ کرد یا یک ساختار گرامری را بطور کامل استفاده نکرد، بجای اینکه بگویید اشتباه کرده، ابروهایتان را بالا بیندازید و به او نگاه کنید. با این کار به او القا می کنید که انگار چیزی نشنیده اید یا احساس می کنید چیزی اشتباه است. در این صورت به او اجازه می دهید برای بار دوم، سوم یا حتی چهارم تلاش کند و بالاخره بصورت صحیح با شما صحبت کند.

آیا روش دیگری هم برای گفتنش هست؟

شما بطور مستقیم به او نمی گویید که اشتباه کرده بلکه ذهن او را به پردازش وادار می کنید. با این کار زبان آموز خودش مجبور به تصحیح اشتباه می شود. یا اینکه بقیه همکلاسی ها به او کمک می کنند.

دیروز چه کلمه ای یاد گرفتیم؟

در این روش هم شما تصحیحی را بطور مستقیم انجام نمی دهید. بلکه باز هم از ذهن فرد می خواهید که برگردد و مطالب جلسه ی قبل را با خودش مرور کند. شاید روش بهتر یا کلمه ی بهتری برای بیان این جمله پیدا کرد.

کس دیگری نظری ندارد؟

اینجا هم شروع به تصحیح اشتباه نکنید، بلکه توپ را به زمین بقیه ی همکلاسی ها بیندازید و ببینید کسی نظر دیگری ندارد؟

شما می توانید از چندین نفر سوال بپرسید تا زمانی که بالاخره یکی جواب صحیح بدهد. بعد از این نیازی نیست از نفر بعد سوال بپرسید، همین آخرین پاسخ، در ذهن همه باقی خواهد ماند. به این نکته توجه کنید:

همه در پاسخ دادن تلاش کرده اند و حداقل تا حدودی پاسخ صحیح داده اند، و این خودش نیاز به تشویق دارد. در آخر هم از شخصی که جواب کاملا صحیح داده را بیشتر تشویق کنید.

چه کسی فکر می کند این پاسخ درست بود؟

یک روش error correction برای افراد حساس یا با اعتماد بنفس پایین چیست؟ همین قسمت را بخوانید.

این بار یک نظر سنجی برگزار کنید. بپرسید چه کسی فکر می کند این جمله درست است؟ چه کسی فکر می کند این پاسخ اشتباه است؟

باز هم هستند افرادی که فکر می کنند این جمله یا پاسخ درست بوده، در نتیجه زبان آموز حساس شما می بیند که تنها نیست و بقیه هم اشتباه کرده اند.

خیلی متوجه منظورت نمی شوم.

وقتی از این جمله استفاده می کنید، به زبان آموز می گوئید که در مسیر درستی قرار دارد اما جایی از کار می لنگد و باید بیشتر تلاش کند. پس بهترین کار این است که خودش شروع به تصحیح اشتباه کند، مثلا جمله را جور دیگری بگوید، ساختار جمله را عوض کند، از زمان دیگری استفاده کند یا مدل دیگری کلمات را تلفظ کند.

تکرار کردن، تغییر جمله یا همان reformulation

این کار را خیلی از ما انجام می دهیم و خیلی برایمان جدید نیست، درست می گوئیم؟ وقتی شخص جمله ای را اشتباه گفت، با سر جمله را تایید کنید اما خودتان هم جمله ی درست را تکرار کنید. با تکان دادن سر نشان می دهید که به اندازه کافی جمله اش قابل تشخیص بوده و خوب توانسته منظورش را برساند.

مثلا فرض کنید بپرسد: I drink water? و شما در مقابل بگوئید: Can I drink water? Yes you can.

از شخص دیگری پرسید

یک راه ساده ی error correction چیست؟

گاهی اوقات که می دانید پاسخ دادن ممکن است برای خیلی ها دشوار باشد و حتی خودشان می گویند که درباره ی پاسخ مطمئن نیستند، می توانید از این روش برای تصحیح اشتباه استفاده کنید. کافی است خیلی سریع به سراغ نفر بعدی بروید و از او بخواهید پاسخ بدهد. این کار را چند بار تکرار کنید تا بالاخره یک نفر جواب صحیح را بگوید.

با این روش ها بدون تصحیح کردن، اشتباهات را تصحیح کنید، ذهن افراد را درگیر کنید تا تلاش بیشتری داشته باشند و حتی یاد بگیرند یادگیرنده های مستقلی باشند. اما نکته ی مهم این است که بدانیم کی و کجا تصحیح را انجام بدهیم.

